

BUKS – Tidsskrift for Børne- og Ungdomskultur

Nr. 63 2019 • Årgang 36 • ISSN online 2446-0648 • www.buks.dk

Lars Henningsen

Byggeby Forever – gensyn med en byggelegeplads

Resumé

Byggeby er en by, der gemmen årtier blev til i leg, byggeri og pædagogisk indsats på institutionen *Byggelegepladsen Skrænten* ved Aarhus. I denne beretning sammenfattes de mange år og det meget liv i to hovedafsnit. I første del karakteriseres dokumentarisk virksomhed med video som centralt værktøj samt grundbegreber om og pejlemærker for bygge-/skrammellegepladser. Hertil knyttes historiske filmsekvenser. I anden del er der indsat links til ANTV's tv-produktioner samt relaterede danske, engelske og amerikanske videoer. Afslutningsvis bringes en serie *posters*, som fastholder de narrative og agerende, kropslige interaktioner, der opstod undervejs i børnenes gensyn med *Byggeby*. Alt i alt er beretningen en dokumentation af et børnekulturelt fænomen.

Nøgleord:

medieleg; visualitet; gensyn; erindring; kollektiv refleksivitet; restoration of behavior; fælles produktion

Introduktion

Vi mødtes for at filme få dage før *Byggeby* skulle rives ned. En by, der gennem årtier var blevet til i leg, byggeri og pædagogisk indsats på institutionen *Byggelegepladsen Skrænten* ved Århus.

På denne baggrund virker det ubeskedent, at jeg sammenfatter så mange år og så meget liv i en beretning på en håndfuld sider. Men jeg gør forsøget, og beretningen falder i to hovedafsnit.

I den første del karakteriserer jeg først min tilgang til dokumentarisk virksomhed med video som et centralt værktøj. Mediet var vigtigt. Der var tale om et gensyn, men også om et produktivt gensyn. Jeg etablerer herefter nogle enkelte grundbegreber om byggelegepladser. En usædvanlig historisk filmsekvens danner dernæst afsæt til et vue hen over den tidlige fortælling om skrammellegepladserne.

Jeg runder af med fire pejlemærker, der kan støtte eller skærpe overvejelserne om byggelegepladser og deres (eventuelle) revitalisering.

Mit ærinde, nemlig ønsket om at fastholde og formidle et stykke særligt legekultur og dansk pædagogisk historie, ser hermed ud til at være nået i mål. Men der er mere. Som egentlig er nok så væsentligt. Derfor om anden del: Tidsskriftsnummerets format og tekniske platform gør det muligt for læseren umiddelbart at åbne for videoer fra *Byggeby* og andre byggelegepladser.

Således følger links til de tv-programmer, som blev resultatet af ANTVs indsats i *Byggeby*. Jeg blev efter optagelserne stærkt inspireret at søgninger på nettet inden for tematikken, og der følger således en kollektion af videoer med rod i Danmark, England og USA. Vi kan her iagttage nogle af de spor, som fænomenet byggelegepladser ret aktuelt afsætter.

Endelig slutter jeg af med en serie *posters*, som så at sige fastholder de narrative og agerende, kropslige interaktioner, der opstod undervejs i gensynet med *Byggeby*.

Jeg håber, beretningen her skaber opmærksomhed og eftertanke når det gælder byggelegepladser.

Video – et produktivt mellemværende

»Vi skal gå hen til vores huse. Hov! Vi har også lige Idun, men hun vil ikke være med«.

Mikrofonen har netop været på en 'rundtur' mellem de fire piger, hvor hver af dem tog mikrofonen og præsenterede sig. Nu bliver vi ført ned gennem *Byggeby*. Marie holder mikrofonen og fører kamera og fotograf hen til et hus.

3. klasse fra Læssøesgade Skole genså 'byen' efter to år. Denne klasse sagde som de sidste farvel til *Byggeby*. Efter 40 år lukkede byggelegepladsen i 2015. Da pigegruppen viser frem, ligner den nærmest en forladt guldgraverby. Naturen tager over, krat vokser nu ind ad vinduer og døre.¹

Forfaldet afholdt dog ikke børnene fra at gribe mikrofonerne under en uges videooptagelser. De fortalte begejstret til os og vores kameraer; de tog værtsrollen på sig og aktiverede samtidig ivrigt en solid vifte af erfaringer fra tv og reportagegenrer. Der opstod et relationelt rum, som var bestemt af mikrofonkablets længde. Og selvfølgelig også af udvekslingerne mellem børnene og mellem fotografer, interviewer og børn. Kun børnene vidste, hvad der ville ske. Børn og mikrofoner førte an – vi fulgte efter. (Programmer findes på YouTube-kanal *ANTVO8*. Se playlisten *Byggeby Forever*).

Billeder i spil

Det er her interessant at følge et pejlemærke for en samarbejdsbaseret dokumentarisk videooptagelse. Antropologen Sarah Pink skriver (og det er et udsagn, jeg kontinuerligt er vendt tilbage til de sidste 15 år): »*People in a video are always people in a video*«. (Pink 2001)

Jeg forstår udsagnet sådan, at brugen af et kamera tilskynder til, at vi *agerer i forhold til kameraet*. Vi vil gerne fremstå på bestemte måder. Børn approprierer – og parodierer – ofte udtryk og genrer fra tv. De ved, hvordan kombinationerne af mikrofon, kamera og reporter virker, nu også i *Byggeby*.

Pinks udsagn kan tillige forstås således, at vi som seere aktiverer os som netop 'seere'. Vi råder over forskellige måder at se på og stiller så at sige spørgsmål til egen visualitet og billedoplevelse.

Endelig betyder selve mediet en del for optagelse og formidling. *Mediet* er en form for medfortæller. Vi kan fx have en forventning om, at netop video garanterer autencitet (eller det modsatte). Der er selvsagt forskel på at læse en artikel i Tidsskrift for Børne- og Ungdomskultur – og så at se og høre Marie arrangere en præsentation omkring kamera og mikrofon. Men min opfattelse er, at forskellige medier tilsammen kan tegne et troværdigt billede af *Byggeby*.

Lige så kategorisk Pink lyder i udsagnet, i lige så høj grad gør hun gældende, at tolkning af en videooptagelse er en flertydig affære.

Synkrone optagelser

Den igangsættende uro i og omkring billederne forstærkes af, at tre – fire grupper (hver bestående af fotograf, interviewer og børn) foretog samtidige optagelser. Det vil sige, at alle holdene var i bevægelse rundt i byen på samme tid. De få og åbne spørgsmål til børnene var: – »Fortæl om Byggeby! – Hvad lavede I her?« Og så skete der optagelser rundt i byen, oppe og nede, ude og inde. Det, man så, var gående, opsøgende, diskuterende, udpegende, legende og undrende børn. Der skete korrektioner af erindringer, og der var fortælleforløb, hvor netop det at bevæge sig, bidrog til at aktivere erindringer og fortællinger.

Mange af legene under optagelserne var de sammen som for år tilbage, men de var ikke *identiske* med det, der skete i optageugen. – Tiden, der var gået, spillede ind, og det at huske noget forskelligt og det dokumentariske *set up* skabte en forskel. Der var tale om en *forskydning*, om opbygning af ny mening ... men med basis i *Byggeby* (Henningsen 2002).

ANTV måtte så at sige bero sig på børnene og det, de ville byde ind med. Det hele kunne måske ende som kaos – og ikke livlig flertydighed. Som reportageform var det meget interessant.

Vi bevægede os i det og sammen med dem, vi ønskede at skildre. Der var med andre ord tale om en form for overensstemmelse mellem det, vi ønskede at berette om og måden, vi gjorde det på.²

Beretning som kontakt

En vinterdag i februar 2017 så jeg *Byggeby* for første gang. Der var ikke længere børn i området. Aarhus Kommune havde i 2015 overdraget den samlede institution *Skrænten* inkl. *Byggeby* til *Bistad*, som er en socialøkonomisk virksomhed. Rygterne var gået forud. Nedrivningen forestod.

Jeg var forbløffet over byens omfang. Samlingen af huse var organiseret i en lang cirkel; de stod front mod front, velsagtens 25 huse alt i alt. Mange havde en første sal, og svalegange forbandt flere af bygningerne. Efter dette overordnede indtryk faldt mit blik på detaljerne. Byen gemte spor efter børn overalt. Tegninger og vitser på vægge. Perleplader. Et Anders And-blad. Et lege-køkken, hvor alt stod fint i orden. Stumper af et samlesæt. Et gardin, der blafrede let. Til trods for forladtheden og flygtigheden rummede selve stedet og de mange spor et solidt vidnesbyrd om rigtig mange børnegenerationer.

Jeg var fascineret over al den leg og al den pædagogiske virksomhed, som havde udspillet sig her gennem mange år. Jeg tænkte: – Der er tale om et unikt stykke kulturarv. Det forsvinder snart, meget snart. Hvordan kan det her skildres?

Der var ganske få måneder til at få en videodokumentation i stand. Denne kunne tage form af en reportage, en fortælling om *Byggeby*, livet i den og meningen med den.

Udgangspunktet var altså i det tidlige forår ganske enkelt en forladt bræddeby. Og spørgsmålene var mange. Hvordan ville et optagelsesforløb tage sig ud, hvor der både kunne blive tale om resultater i form af seværdige programmer og dertil om et gensyn, som gav en positiv oplevelse for de medvirkende; en kollektiv fortælling om et stykke vigtig livshistorie?

Lyst til gensyn

På det helt praktiske plan stod jeg i marts måned med spørgsmålet: hvordan kunne jeg finde frem til de børn og pædagoger, der havde fyldt *Byggeby*? Hvor var de henne alle sammen?

Den 1. klasse, der sagde farvel til *Byggeby*, var let at lokalisere. Børnene havde nu, som allerede nævnt, deres hverdag som elever i 3. klasse på Læssøesgade Skole og gik i SFO dér. Men huskede de *Skrænten* og *Byggeby*? Og én ting var at se stedet igen, noget andet ville være at deltage i optagelser til tv. Børnene var dog, som beskrevet, med på begge dele.

Hvordan kunne det ydermere lade sig gøre at lokalisere nogle af de tidligere ansatte på stedet? Personalegruppen gennem 40 år var spredt for alle vinde. Det viste sig imidlertid, at det blot handlede om at lade nogle informationer om optagelserne gå videre til enkelte af de tidligere ansatte ved *Skrænten*. Så spredte nyheden sig. Den traditionelle julefrokost i personalegruppen blev suppleret med en kombination af forårssamling og interviews til ANTV i *Byggeby*. Der var mange tilsagn fra pædagogerne om medvirken.

Det er min opfattelse, at denne imødekommenhed ikke kun handlede om valg af fx bestemte metoder og udstyr eller om at få medvirkende engageret i en skarpt vinklet historie. Ej heller gjaldt det om en detaljeret produktionsplan eller om at *indfange* billeder og udsagn. I vores

optagelser mødte vi et bæredygtigt grundlag, der bestod af børns oplevelser og fortællinger samt af et fagpædagogisk, kollegialt fællesskab. De erindringer, som stod på højkant, var betydningsfulde og fælles og værd at berette om til en offentlighed; de var en realitet for de medvirkende.

I forhold til børnegruppen dækker et pædagogisk fagbegreb, nemlig *det fortællende børneinterview*, en sådan tilgang og praksis, hvor krop, rum og varierende (legende) udtryksmuligheder og processer er inddraget og i spil. Optagelserne i *Byggeby* viste, som noget særligt, at valget af kontakt- og optageformer kan gå begge veje. I *Byggeby* var der nemlig to parter, som foretog valg ... børnene udgjorde den ene part. Og så var der os, som fulgte efter ...

Byggebyer – horisonten rundt

Et hurtig søgning på fænomenet byggelegeplads giver indtryk af, at der findes interessante variationer. Der er forskelle i praksis, når det gælder fx graden af voksendeltagelse og voksenstyring. Tilstedeværelsen af få voksne på byggelegepladsen kan ses som en kvalitet; det åbner en mulighed for, at børnegruppen og legen kan udfolde sig frit.

Et af de voksne *Byggeby*-børn siger i et interview, at der var altid en voksen i nærheden, man kunne søge til. Oliver vægtlægger dette, som øjensynligt er noget andet end det, at der næsten ingen voksne er på byggelegepladsen. Han udtaler:

»Det har ligesom været de voksne ... når tingene gik galt, så kunne man altid ... altid finde en eller anden voksen, det er jo perfekt. Jeg husker at Holger ... Holger og Gitte, de har lissom været de voksne, været dem, der lissom har fået det hele til at være en højere enhed«.3

Andre praksisser handler om valg af materialer og om tidshorisonten for børnenes konstruktioner. Det kan fx gælde et fokus på byggeprocessen, på opbygning af håndværksmæssige erfaringer og resultater (huse), der repræsenterer en vis soliditet og bestandighed. Her synes en overvejende del af praksis i *Byggeby* at placere sig. En divergerende position til dette handler om, at forskellige kasserede skrammelmaterialer er det centrale udgangspunkt for børnenes byggeri.

Gennem årtier var *Byggeby* holdbar over for vejr, vind og intens leg og blev udbygget og modificeret gennem børnegenerationer. Heroverfor finder vi en opfattelse, der centrerer sig om temporalitet, det vil sige om en regulær sæson-nedbrydning. Måske er ideen, at en nedrivning af alle bygningsværker og omhyggelig deponering af brædder og udrettede søm vinteren igennem vil skærpe frihed og kreativitet, når forår og dermed den nye byggesæson nærmede sig?⁴

Pop-Up-leg

En søgning på begrebet *adventure playground* giver virkelig mange resultater, både på Google og YouTube. Vi har praktisk taget med millioner af hits at gøre. Mange søgninger henviser til voksen-designede legepladser, hvor præfabrikerede og standardiserede legeredskaber præger billedet. Men (heldigvis!) optræder der mængder af hits, hvor vi møder byggelegepladser og skrammellegepladser. Skal vi opfatte spændvidden i termen *adventure playground* som en berigelse, eller i stedet som en markering af, at vi, når det gælder byggelegepladserne, beskæftiger os med et lidt perifert hjørne af børneliv og pædagogik?⁵

Jeg vil notere mig, at der i mine *adventure playground*-søgninger på bl.a. YouTube dukkede noget interessant op. Der var øjensynlig tale om en form for brobygning mellem byggelegepladsernes forskellige pejlinger og praksisser! Jeg stødte nemlig på: *Pop-Up-adventure playgrounds*.

Pop-Up-videoberetningerne ser ud til at integrere en række af byggelegepladsens kvaliteter med hensyn til f.eks. kreativ inddragelse af genbrugsmaterialer, varierende voksendeltagelse og udnyttelse af stedsspecifikke muligheder (parker, vand- og smathuller og forskellig grad af offentlighed) samt åbenhed over for varierende børnegrupper (alder, størrelse mv). Spørgsmålet om temporalitet og holdbarhed er der selvsagt taget klar stilling til.⁶

En del af det, der sker på Pop-Up-byggelegepladsen er dokumenteret og formidlet. Mobiltelefoner og sociale medier udgør øjensynligt en del af denne type byggeri og leg. Det er temporært, livfuldt og ekspanderende. Dermed udgør Pop-Up-byggelegepladsen et (savnet) modstykke til byggelegepladserne, som måske har en reformulering til gode.

Så her kunne jeg vel lukke dette nedslag i byggelegepladsens variationer: Pop-Up-byggelegepladsen ser ud til at vise en vej frem. Der resterer dog et vigtigt YouTube-filmklip. Et interview, der giver en forbløffende åbning til byggelegepladsens kulturhistorie. Det fører frem til et udsagn om børns leg, der kan udvide vores æstetiske blikke.

Sporet tilbage – til skrammelogien

I en BBC-reportage fra 1970'erne ser vi en kvinde gå ind på en byggelegeplads. Hun sætter sig på en stak bildæk, og mens hun taler, er der indklip, som viser handicappede børn i ret vild leg omkring hende. Vi møder her Lady Allen of Hurtwood, som giver et interview på en af de legepladser, hun har været med til at etablere i bl.a. London. Lady'en taler lidenskabeligt om byggelegepladser:

»I am really a landscape architect by profession and have always been interested in the places where people live, their environment, but especially the children and I think they get a pretty raw deal.

What we give them in our big cities and towns stuffed up with asphalt we give them an asphalt square playground with a few pieces of mechanical equipment and there they are expected to spend all their adolescent life swinging backwards and forward on the swing. It's not good enough. It's a problem that had to be solved somehow.

But then I had a lucky break. I got to Copenhagen in 1945 just after the great war, and there I saw the first waste material playgrounds in the world and I realised in a sort of blinding fact of understanding that they have solved the problem. Because there the

playgrounds had been made entirely by the children themselves. So, when I got back to England, we were all determined to start them over here«. (London Play 1970s. Tidskode 1:50)

Lady Allen's interesse gælder børns liv. Vi kan læse om hende: »*She was an avid advocate for children's rights and welfare throughout her lifetime and was principally responsible for introducing the concept of adventure playgrounds and planning for children's play from their point of view*«. (Web: Play and Playground Encyclopedia). Hun beretter om en rejse til Danmark, som fandt sted lige efter 2. Verdenskrig. Hun siger i BBC-interviewet: »... *there the playgrounds had been made entirely by the children themselves*«.

Der skete noget epokegørende. Rygterne gik hen over landegrænser om en ny type legeplads. Danmark skrev sig ind i den pædagogiske verdenshistorie ved åbningen af Emdrup Skrammellegeplads d. 15. august 1943.

De første år på Emdrup Skrammellegeplads centrerer sig om to foregangsmænd og initiativtagere. Den ene var C. Th. Sørensen, der med sin baggrund som havearkitekt engagerede sig stærkt i børns liv og udendørs udfoldelsesmuligheder. Og den anden var John (Jonas) Bertelsen. Han betegnede sig selv som 'skrammolog', og Jonas var i løbet af de første år eneste voksne på det areal mellem boligblokkene i Emdrup, hvor skrammellegepladsen voksede op, og hvor børnene strømmede til. Der var mangel på materialer under besættelsen. Husene blev gravet ned i jorden, således at der kun indgik brædder til selve tagkonstruktionen (Schultze-Henriksen 1995: 30 ff. og 62 ff.). Dette syn mødte formentlig Lady Allen of Hurtwood, da hun besøgte skrammelbørnenes by. Men hun så meget andet end blot jordhuler, og nyskabelsen blev bragt til England.

Endnu en kvinde indgår i livet med skrammelbørnene. Hun tog det lange stræk i dagligdagen med børnene på legepladsen i Emdrup. Det var Agnete (Nete) Vestereng: »*Hun blev leder af Skrammellegepladsen fra 1947 (og hun) kommer til at være resten af sit arbejdsliv på Skrammellegepladsen. De første 15 år var hun den eneste ansatte på pladsen, først i 1962 kom der en assistent til. Nete fratræder i 1982 på grund af alder*« (Børn & Unge 2006).

Lady Allen of Hurtwood og Agnete Vestereng mødtes måske i 1945. Men optegnelser slår fast, at de begge nogle år efter deltog i et internationalt legepladsseminar i Stockholm. Det bliver antydnet, at den velformulerede og akademiske englænder og den handlekraftige sejtrækker fra Emdrup stod nok så forskellige steder i tilværelsen. (Schultze-Henriksen 1995: 30)⁷

Blik for skrammel

John Bertelsen, der med skarphed markerede sig i tidens pædagogiske debat, formulerede sig om det overfladiske, vurderende blik på den foranderlige skrammellegeplads. Han skrev – og her møder vi et perspektiv, der rummer leg og byggelegepladser på tværs af årtier:

»*Til tider kan børnene forme legepladsen, så den er monumental og æstetisk for voksnes øjne – til andre tider ligner den set med voksnes øjne en svinesti, men børns leg er nu ikke det, som voksne ser, men det, som barnet oplever*«. (ibid.: 28)

Udsagnet gør det klart, at vi skal være opmærksomme på vores forforståelser, når det gælder børns leg og legesteder. Udsagnet rummer også med ca. 75 års forsinkelse en kommentar til optagelserne i *Byggeby*. Hvad er det for valg, vi gør os, når vi påbegynder en visuelt baseret dokumentation af, hvad der sker i børnehøjde på f.eks. en byggelegeplads? Hvad ønsker vi at se, og hvad ønsker vi at bringe videre i vores skildringer af børn og deres legesteder?

Byggebyer for fremtiden

Min overvejelse er: Udgør denne artikel og videoerne om *Byggeby* et forsøg på en revitalisering af ide og praksis, når det gælder byggelegepladser? Eller er der snarere tale om en fastholdelse af kvaliteter, *der var* – før det er for sent, før bræddehusene definitivt er *all gone*. Udgør projektet et historisk dokument?

Der er ved at ske en revitalisering, hvis man skal tro de tv-indslag og videoer, som behandler fænomenet byggelegepladser. Vi møder videoer fra fx Playground:NYC og Glamis Adventure Playground, London. Det sker på tværs af kontinenter og er af ny dato. Følg diskussioner og eksempler i afsnittet Byggelegepladser // Picks. Jeg har tidligere nævnt Pop-Up-legepladserne, hvor der findes rigtig mange livfulde hits på YouTube. Her handler det om revitalisering med papkasser og gaffatape som nogle af grundmaterialerne. Fortællinger og formgivningslyst er i top.

Som afrunding af beretningen om *Byggeby* – og før ANTVs programmer, YouTube-klip mv. bliver sluppet løs – vil jeg supplere med fire pejlemærker, der kan støtte eller skærpe overvejelserne om byggelegepladser og deres (eventuelle) revitalisering. De følger her:

Børn imellem

En byggelegeplads kan – måske overraskende – siges at rumme nogle af de samme kvaliteter som sociale kommunikationsteknologier. Et hus, som børnegruppen indretter, er et trygt udgangspunkt for at søge ud i (Bygge-) byen og videre ud i institutionens mangfoldige sociale verden. Denne dobbeltbevægelse, 'hjemme-ude-hjemme', håndterer rigtig mange børn også i brugen af f.eks. Facebook, chat, spil og surf. Det betyder, at ræsonnementet hos barnet kan være: Jeg kan holde mig til det kendte, men jeg kan også undersøge det fascinerende og udfordrende (Høyer og Assels 2005).

Pointen er her, at såvel en byggelegeplads som sociale medier repræsenterer forskellige slags sociale rum, der supplerer hinanden. Byggelegepladsen er i dette perspektiv blot, eller netop en af mange brugbare arenaer i børns liv.

Børn og steder

Det næste pejlemærke tager afsæt i et aktuelt huskunstnerprojekt, jeg er involveret i. I ansøgningen til Statens Kunstfond lyder det bl.a. sådan her:

»Hvordan kan vi på kunstens – og beboernes – og ikke mindst på børnenes præmisser skabe muligheder og »sprækker« for fælles handling, påvirkning og medbestemmelse?

I Byværkstedet indvirker kunstner og børn i tæt samarbejde og udveksling i og omkring den aktuelle byudvikling: de bliver medskabere af et mangfoldig byliv som det udspiller sig lige nu lige her».⁸

I daginstitutionssammenhæng vil et sådant spørgsmål handle om, hvordan børn kan blive medskabere af deres institution. Der skabes et potentiale for, at børn lærer at være borgere og at indgå i en demokratisk dannelse. Det indebærer, at steder, hvor man leger og lærer i en årrække, kan bruges, formes og ændres. Læresætningen er: Vi sætter spor. Vi kan handle. Erfaringerne fra bl.a. *Byggeby* siger dermed: Vi skaber vores sted.

Børn og mestring

Gitte Sand Boeriis, tidligere pædagog i *Byggeby*, siger i videoen *Vi havde et hus. Leg og fortælling på en byggelegeplads*:

»Børn i dag bliver så pakket ind i vat, at de ikke lærer at kende deres egne grænser. Det er meget godt, at man kommer ud, hvor det er lidt farligt og mærker: – det er måske lige i overkanten. Og så kan man træde ind igen. Hvis man altid er pakket ind i vat, så lærer man ikke, hvad man selv magter.«⁹

Når talen falder på byggelegepladser, bliver spørgsmålet om leg og sikkerhed meget hurtigt fulgt op af en tematik om udfordringer og om byggelegepladsen som et middel til opbygning af en vis råstyrke. Byggelegepladsen ses som et sted, hvor der kan opbygges særlige hands-on-erfaringer, som børn kan have glæde af meget senere i livet.

Lady Allen markerede sig også i denne diskussion: *»If they are so overprotected that they are never able to meet these challenges and able to take these risks, I think they will be the poorer for it when they grow up«*. (London Play 1970s: Tidskode 6:30) Det synes væsentligt at gøre sig klart om livet på byggelegepladsen og muligheden for opbygning af resiliens og mestring udgør en pause f.eks. fra det, der kan opfattes som den egentligt kvalificerende (siddende) læring ved computerskærme, eller om der er tale om et særligt erfarings- og dannelsesrum. Her er vi fremme ved det fjerde pejlemærke, nemlig:

Børn i omstillingen

Et temanummer af *Børn & Unge* rummer overskriften *»Bæredygtig dannelse: Vi har brug for at genopfinde byggeren«*, og vi møder synspunkter af Mads Strarup, rektor på Det Åbne Gymnasium. Han har udgivet bogen: *Hva' nu? – Dannelse til bæredygtighed i børnehave, folkeskole og ungdomsuddannelse*. (*Børn & Unge* 2019/4:19; Strarup 2018). Strarup argumenterer for, at vi er nødt til at opdrage vores børn som bæredygtigt dannede borgere, hvis vi vil tage klimakampen og grøn omstilling seriøst. Og byggelegepladsen kan noget unikt, som gør den genial som arena for bæredygtig dannelse.

Han pointerer videre: *»Byggelegepladser kan være med til at give børn en helt konkret forståelse af, hvad vi mener, når vi taler om bæredygtige byer, bæredygtig energi, ansvarligt forbrug og produktion«*.

Det ser altså ud til, at det slet ikke er tiden til at rive byggebyer ned. Byggelegepladsen rummer i Mads Strarup's argumentation et af svarene i klimakampen. Det var formentlig ikke, hvad C. Th. Sørensen, John Bertelsen, Agnete Vestereng og Lady Allen of Hurtwood tænkte i en tid hvor håndtering af knaphed og nødvendighed, sparsommelighed og fornuftigt forbrug ellers var genkendelige størrelser.

Imidlertid blev den form for dannelse en betingelse lidt mere end et par menneskealdre senere.

Byggeby Forever!

Noter

1. Klippet med pigegruppen indgår i videoen *Vi havde et hus. Leg og fortælling på en byggelegeplads – Børneperspektiv*. Tidskode ca. 2:40. Se filmliste senere for et overblik vedr. de samlede produktioner i afsnit: Projekt Byggeby som tv – Kollektion af video.

Centrale kontakter og medvirkende i interviews var:

Rólvur Berg, Læssøesgade Skoles SFO. Ansat som pædagog på *Skrænten* i 2004. Fritidspædagogisk leder fra 2013.

Carin Weibull, pædagog og faglig sekretær ved BUPL Aarhus. Tidligere leder på *Skrænten*, 1999 til 2010.

Følgende personer gav også interview:

Holger Reinholdt Ehrenreich, tømrer og pædagogmedhjælper med særligt arbejdsområde i *Byggeby* i perioden 1989 til 2015. Havde derudover *Skræntens* træværksted som (vinter-) arbejdsområde. Havde første korte ansættelse på *Skrænten* i 1969. Se særligt program: *Holgers liv i Byggeby – Portræt*. Se filmliste senere for et overblik vedr. de samlede produktioner i afsnit: *Projekt Byggeby som tv – Kollektion af video*.

Gitte Sand Boeriis, pædagog på *Skrænten*, 1997 til 2014. Bob Whyte, pædagog på *Skrænten* fra 2001. Far og datter-interview:

Uri Avitan, far til *Byggeby*-barn Ella, *Byggeby*-barn 2013 til 2015, gav også interview.

Tidligere *Byggeby*-børn medvirkede og gav interview:

Sina Zabell. *Byggeby*-barn, 1979 til 1985.

Oliver Halken. *Byggeby*-barn indtil 2000.

Medvirkende børn fra Læssøesgade Skoles SFO:

Alberte, Claes, Efe, Hugo, Idun, Issac, Khalid, Klement, Mads, Marie, Marius, Qusay, Safaa, Selma, Sigfred og Kevin.

Gæsteinstruktør:

Henrik Andersen, borger-involverende fiktionsfilminstruktør, arbejder med special effect.
www.amosfx.dk

Deltog i research i *Byggeby* og i ideudvikling sammen med kursister fra ANTV. Varetog optagelser med et interview-hold samt et udklædningsforløb med børn torsdag, hvor temaet var: *Nye folk i Byggeby*.

Den socialøkonomiske virksomhed *Bistad* tilbød, at vi kunne bruge stedets indendørs faciliteter. *Bistad* afholdt et introduktionskursus for børn om bier og det at holde bier. Meget heldigt, idet vi dermed fik løst problemer med hensyn til vejr, vand og toiletbesøg, og ikke mindst fik vi via 'bi-kurset' den første dag i optageugen af dramatiseret tilstedeværelsen af bier og bistader og i det hele taget skabt en forståelse i børnegruppen for den ny situation. En aktør på *Skræntens* tidligere område var desuden hjemløsebyen *Rakkerparken Sunside*.

Grundstruktur for optageforløbet:

Plan: d. 16.5. til d. 19.5. -17

Tirsdag: *Om biernes liv v. Bistad*

Onsdag: *Historier i Byggeby*. Tre – fire optagehold med børnegrupper

Torsdag: *Nye folk i Byggeby* m. Henrik Andersen

Fredag: *Voksne fortæller om Byggeby*

Byggeby er stadig til dels intakt grundet store nedrivningsomkostninger. Den er dog så medtaget nu, at den meget vel kan omtales i datid.

2. Når jeg skriver om *forskydning* er det med baggrund i min interesse for Schechners begreb om »*Restoration of Behavior*« (Schechner 1982). Min dokumentariske praksis baserer sig på fire pejlemærker. Jeg tilføjer udvalgte teoretiske hjørnestene og inspirationskilder:

Medieleg: Rönnberg (1989) – børn leger tv. Mouritsen (1996), Mouritsen (2001) – kulturel »omformning«. Thestrup (2013) – eksperimenterende fællesskaber.

Visuel antropologi: Larsen (2001) – kollaborative filmprocesser, intersubjektivitet og refleksivitet. Schechner (1982) – kollektiv refleksivitet, restoration of behavior.

Visuel kultur: Illeris (2002) – postmoderne billedpædagogik, 'visual event', undersøgelse, blik, kontekst og position/magtforhold.

Kritisk og social samtidskunst: Bourriaud (2005) – fælles produktion, lokal distribution, demokratisk stemme, et socialt mellemrum.

En samlende præsentation af tilgang og praksis ses her: Henningsen (2005). Dele af min praksis er præsenteret på www.visualremarks.dk. Se derudover skribentpræsentation efter denne artikel.

3. Taleudskrift fra videoen: *Vi havde et hus. Leg og fortælling på en byggelegeplads – Børneperspektiv*. Tidskode 14:02. Se overblik vedr. de samlede produktioner i afsnit: *Projekt Byggeby som tv – Kollektion af video*.
4. Om forskellige legepladstyper, hustyper og efterårsnedbrydning af huse, se: Schultze-Henriksen (1995: 31 og 32) og *Skrammellegepladsen i Emdrup 1943-2003* (2003: 22 ff). Der er en interessant, at der stadig er fem- seks huse, som bliver revet ned, når udesæsonen slutter på Skrammellegepladsen i Emdrup, se: *Børn & Unge* (2006/27).
5. Talen om, at byggelegepladser næsten er forsvundet, understøttes bl.a. her: *Skrammellegepladsen i Emdrup 1943-2003* (2003: 30 f; Rusbjerg 2013: 9; *Børn & Unge* 2009/4: 3 og 17). Fokus i synspunkter og erfaringer er gennemgående, at børn har fået mindre fritid og mere skoletid. Der er ikke frirum i løbet af en dag til at være barn på f.eks. en byggelegeplads.
På www.leksikon.org ses der under overskriften »Byggelegeplads« en interessant betragtning: »I dag er der ikke mange 'rene' byggelegepladser tilbage men måden at arbejde med elementerne på udgør en del af de pædagogiske aktiviteter i mange institutioner. Et hjørne af institutionens legeplads hvor børnene kan bygge huse eller grave i jorden, lege med vand, lave bål osv«. Opfattelsen er her, at typiske byggelegeplads-aktiviteter er absorberet af traditionelle børneinstitutioner.
6. Find Pop-Up-legepladser i afsnittet Byggelegepladser // Picks.
7. I kilden: Schultze-Henriksen (1995: 30) er der ikke angivet årstal for konferencen.
8. Projekt *Byværkstedet* er en del af *Sigrids Stues Tegneskole for børn*. Statens Kunstfond har bevilget tre måneders huskunstner-honorar til *Sigrids Stue* og Lars Henningsen / Projekt *Byværkstedet* fra sommeren 2019. *Sigrids Stue* er et kunstprojekt og en platform for samtidskunst, der tager udgangspunkt i et lokalområde i Gellerup, Aarhus. *Sigrids Stue* udvikler projekter i samarbejder med både lokale, nationale og internationale partnere.
9. Taleudskrift fra videoen: *Vi havde et hus. Leg og fortælling på en byggelegeplads – Børneperspektiv*. Tidskode 20.05
Se senere under overskriften: *Projekt Byggeby som tv – Kollektion af video* mhp. et overblik vedr. de samlede ABTV-produktioner.

Litteratur

- Bourriaud, Nicolas (2005). *Relationel æstetik*. Det Kongelige Danske Kunstakademi. »Byggelegeplads« set på: <https://www.leksikon.org/art.php?n=5246> (22.6.2019)
- Børn & Unge. Tema (2009/4). *Byggelegepladsen. Et perfekt rum til kreativitet*. Fra: <http://www.boernogunge.dk/internet/boernogunge.nsf/o/BF94498C2DC4D14BC12583BD003715EC?opendocument>
- Udgivelsen er tillige lokaliseret på denne web-adresse: <https://www.epaper.dk/buplforbund/boernogunge/2019/042019/>
- Hagemann, Steffen (2006). Kanon skrammel, i: *Børn & Unge* årg. 37, nr. 27, s. 12-16.
- Henningsen, Lars (2002). Så gør jeg sådan her, nærmest ... Et kropsfænomenologisk blik på en leg med kamera, i: *STILL. Omkring kameraet, Tidsskrift for børne- og ungdomskultur* nr. 45.
- Henningsen, Lars (2005). Cirkus, klovn, dino, leopard, kanin ... Børn som medskabende dokumentarister i leg, i: *Tidsskrift for børne- og ungdomskultur* nr. 49. *Display. Refleksivitet – intersubjektivitet – visualitet*.
- Høyer, Anne og Assels, Kathrine (2005). I et spændingsfelt mellem ude og hjemme – naturlegepladsen og chatrummet som ramme for børns leg, i: *Tidsskrift for børne- & ungdomskultur* nr. 50.
- Illeris, Helene (2002). *Billede, pædagogik og magt – postmoderne optikker i det billedpædagogiske felt*. København: Samfundslitteratur.
- Larsen, Hanne Miriam (2001). Det intersubjektive kamera – om dokumentarfilmen og den etnografiske metode, i: *STILL Omkring kameraet. Tidsskrift for Børne- og ungdomskultur* nr. 45.
- London Play. Archive. *Lady Allen Adventure Playground Chelsea, Circa 1970s* <https://www.youtube.com/watch?v=1pqMXplAI9Y> Offentliggjort den 19. mar. 2013.
- Madsen, Jannie (2015). Skrammellegepladsen i Emdrup, i: *0-14* nr. 2, s. 76-80.
- Mouritsen, Flemming (1996). *Legeskultur. Essays om børnekultur, leg og fortælling*. Odense: Odense Universitetsforlag.
- Mouritsen, Flemming (2001). Refleksivitet og refleksionstyper i børns udtryksformer, i: *At forske i en bevægelig verden. Tidsskrift for Børne- og ungdomskultur* nr. 43.
- Pink, Sarah (2001): *Doing visual Ethnography*, SAGE Publications LTD
- Play and Playground Encyclopedia: *Lady Allen of Hurtwood*. Set på: <https://www.pgpedia.com/1/lady-allen-hurtwood> (20.6.2019)
- Rushjerg, Tania Maria Lüders (red.) (2013). *Børn af skrammel*. www.skrammellegepladsen.dk
- Rönnerberg, Margareta (1989). Tv er en form for leg, i: *Tidsskrift for Børne- og Ungdomskultur*, nr. 11.
- Schechner, Richard (1982). Collective Reflexivity, Restoration of Behavior, i: Jay Ruby, ed.: *A Crack in the Mirror: Reflexive Perspectives in Anthropology*. Philadelphia: University of Pennsylvania Press, s. 39-82.
- Schultze-Henriksen, Ole (1995). *Skrammellegepladsen. En undersøgelse af skrammellegepladsens/byggelegepladsens historie med udgangspunkt i perioden 1931 til 1947 – den idemæssige og kulturelle baggrund i kultur-radikalismen, reformpædagogikken og legepladsbevægelsen*. København: Danmarks Lærerhøjskole.

Skrammellegepladsen i Emdrup 1943-2003 (2003). Udg. Skrammellegepladsen i Emdrup Strarup, Mads (2018). *Hva' nu? dannelse til bæredygtighed i børnehave, folkeskole og ungdomsuddannelse*. Munkebo: Fjordager.

Thestrup, Klaus (2013). *Det eksperimenterende fællesskab: Medieleg i en pædagogisk kontekst*. Aarhus: Systime.

Vestereg, Agnete (1968). *Skrammellegepladsen i Emdrup 1943-1968*.

Supplerende læsning

Børn & Unge (2015). Tema: Forskning. *Børns frihed under forandring* nr. 29

Holt Nielsen, Knud (2015) Folkeskolereform og hverdagsliv i børnehøjde, i: *Asterisk* nr. 75.

Rasmussen, Kim (red.) (2006). *Børns steder. Om børns egne steder og voksnes steder til børn*. Værløse: Billesø & Baltzer.

Signe, Tonsbjerg (red.) (2016). Har fritid en fremtid?, i: *Asterisk* nr 79.

Winther, Ida Wentzel (2005) Hjemmet er mere end et hus, i: *Jordens folk. Etnografisk tidsskrift* nr. 2.

Winther, Ida Wentzel (2016) Hvis noget skulle være anderledes, så skulle børnene også kunne bestemme: børns fortællinger om, hvordan de har mærket, forstået, hørt og deltaget i reformen, i: *Unge pædagoger* nr. 1.

Baggrund

Om ANTVs generelle tilgang, praksis og tv-produktioner samt særlige kursus, se: www.antv.dk

ANTV's kursister og ansatte varetog video- og fotooptagelser, interview, redigering, digitalisering af historiske optagelser, aktiviteter med børn mv.: Ellen Kühl, Claus Fjeldborg, Mads Junø, Otto Abraham, Ocean van Vleck, Tom Jul Pedersen, Tom Jeppesen, Fridthiof Engbo. Ide og tilrettelæggelse: Lars Henningsen. Ansvarshavende redaktør: Erik Sriver. Støttegiver til *Projekt Byggeby* og optagelsesforløbet: BUPL Aarhus.

Ophavsret til alle stills og fotos i artikel mv. tilhører ANTV og Lars Henningsen.

Artiklen er skrevet på baggrund af mit oplæg på master i børne- og ungdomskultur på Syddansk Universitet, i Odense, lørdag d. 2.3.2019.

Om forfatteren

Dokumentarist. Cand. pæd. i Billekunst. Indtil juni 2019 underviser på kurset ved ANTV – Anerkendende tv. Stod for ide og tilrettelæggelse i forb.m. Projekt Byggeby.

Egen faglig praksis præsenteres på: www.visualremarks.dk

Fokus over en årrække: Mening, identitet, fællesskaber i kulturelle brudflader.

Beretninger om en kirkegård. Menneskeskæbner på kirkegården ved Psykiatrisk hospital Risskov. ANTV-projekt.

Byggeby Forever. Børns fritid – børn bygger deres institutionsliv. ANTV-projekt.

Mennesker & steder. Sydhavnen i Århus. Definitionsmagt og byudvikling. mobilVIDEO / ANTV.

Vi flyver som vinden blæser, Sigrids Planteskole og Byværkstedet – Projekter i Gellerupparken v. *Sigrids Stue, Sigrids Tegneskole* og *Visual Remarks*.
Skejby Skulptursti. Samarbejde med billedkunstnerne Astrid Gjesing og Lene Noer om etablering af landart-oplevelser som alternativ til det at være i patientrolle på Skejby Sygehus.
Overbevisninger – Convicciones. Fortsat samarbejde med etniske minoriteter og mennesker med handlemod i Ecuadors kulturelle skæringspunkter. *Visual Remarks*.

Om Projekt Byggeby som TV – Kollektion af video

Programmer findes på YouTube-kanal ANTV08. Se playlisten [Byggeby Forever](#).

Her følger den samlede programserie:

- *Historier i Byggeby – Børn til børn*
- *Vi havde et hus. Leg og fortælling på en byggelegeplads – Børneperspektiv*
- *Spor af børn – mellem børnekultur og institutionsliv – Argumenter og muligheder*
- *Holgers liv i Byggeby – Portræt*

ANTV har udarbejdet forskellige programversioner, da de mange optagelser med børn var interessante at viderebringe. Nogle sekvenser optræder dog i alle versioner.

Programmet med tillægstitlen *Børn til børn* rummer derfor et maksimalt volumen af optagelser med børn – det henvender sig til børn.

Børneperspektiv rummer nogle interviews med voksne, men har mange sekvenser, der viser børns perspektiv.

Argumenter og muligheder baserer sig på en pædagogisk-faglig formidling om byggelegepladser.

Holgers liv i Byggeby centrerer sig om Holger Reinholdt Ehrenreichs mange år i *Byggeby*.

Byggelegepladser // Picks

Her følger en håndfuld adventure playground-videoer, nyhedsindslag mv. Det virker påfaldende, at en del af dem er af ret ny dato. Byggelegepladsen er tilsyneladende aktuelt under introduktion og til diskussion i nogle dele af vor kulturkreds.

Et særligt interessant fænomen er Pop-Up Adventure Playgrounds. Bemærk, at interviewet: *Lady Allen Adventure Playground Chelsea* og så findes i samling herunder.

Overskrifterne er aktive links, som fører videre til YouTube mv.

Byggelegepladser i storbyer

[The Coolest New Playground Where You're Not Invited](#)

Playground:NYC melder klart ud ved indgangen: Kids only! En række gode argumenter for leg og byggelegepladser legfremføres ivrigt (af voksne!) Afsenderperspektivet er interessant. Det er YouTube-kanalen Scary Mommy, som skriver:

Scary Mommy is a mini-documentary series featuring moms who are overcoming challenges with unique solutions.

(4:26 – okt. 2017)

[play:ground on Governors Island](#)

En Kickstarter video om Playground:NYC, som befinder sig i en proces mellem at være en Pop-Up-Adventure Playground og så en mere etableret, stationær sammenhæng. Otte entusiastiske newyorkere er initiativtagere. Børn udtaler sig markant. Fx: - Without play life is unlivable! En gennemproduceret video – det er nok præmissen for en Kickstarter.

(3:25 - Febr. 2016)

[East London's Adventure Playground](#)

Glamis Adventure Playground rummer en tæt og ret kompleks (færdigbygget!) samling af aktiviteter. En lille pige beretter om tovgynge – vi får en svingtur at se, der nok ville gøre indtryk på Sikkerhedsstyrelsen i DK. Mark Halden, Playworker (!) giver et præcist signalement af stedet og legen.

(3:13 - Mar. 2017)

Skrammellegepladser, historisk*Archive: Lady Allen Adventure Playground
Chelsea, Circa 1970s*

Et bemærkelsesværdigt sted og en usædvanlig kvinde. I filmen møder vi klip fra 1971, hvor Lady Marjory Allen of Hurtwood giver et interview. Hun var landskabsarkitekt og viste en stærk interesse for børn og leg.

(14:42 Apr. 2017)

London Play talks Adventure Playgrounds

Radioprogram – forsynet med slides - om byggelegepladser i London. Danmark nævnes som det land, hvor byggelegepladsenre blev 'opfundet' under 2. Verdenskrig! Fra programbeskrivelsen: 'Robert Elms dedicates his BBC lunchtime programme to London's 80 Adventure playgrounds. London Play's Paul Hocker tells the history of these essential play locations and explains why are they so important to the capital's children.' - Gedigen oplysning, er det.

(12:48 Febr. 2014)

Pop-Up-byggelegeplads*What does a POP UP Adventure playground look like?*

En video helt uden kommentarer, men med mange detaljer om leg for den opmærksomme voksne, der ønsker at vide noget om mulighederne i et stykke jord, nogle store papkasser og fire gamle bildæk.

(1:32 – Juli 2016)

Byggelegepladser: risiko og resiliens - UK, USA og Canada*Push for "adventure playgrounds" comes with safety concerns*

Med henvisning til Glamis Adventure Playground konstaterer CBS Morning, at 'adventure playgrounds' er ved at blive introduceret i USA. Se referencer til legepladser ovenfor. Governors Island (et tidligere militært område) udgør et ideelt sted for denne type legepladser, da sikkerhedsbestemmelserne er ganske få netop dér.

(5:57 - Aug. 2017)

Do risky playgrounds build resilient adults

Tv-programmet FOX and Friends har inviteret psykiateren dr. Domenick Sportelli i studiet. Han kommenterer forældres overbeskyttelse af børn. Byggelegepladser udgør i hans optik en mulighed for at modvirke, at mennesker får vanskeligt ved at begå sig i livet. Programmets form kan diskuteres. Men vinklen er klar ... Byggelegepladser gavner udvikling af resiliens!

(2:52 - Mar. 2018)

Do riskier playgrounds make children more resilient?

Canadiske CTV News foretager et interview med Meghan Talarowski, US. Hun er leder af Studio Ludo og taler om risiko i forbindelse med (traditionelle) legepladser: - I think risk is actually an incredibly important part of development and it's something that we've really sanitized out of our playgrounds. Klippet ligger på CTVs hjemmeside. Der er fyldig omtale med citater fra interviewet med Talarowski.

(4:20 - Mar. 2018)

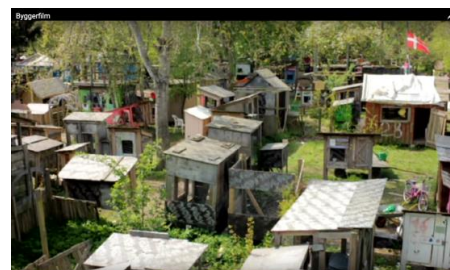

Fra dansk sammenhæng:

Byggerfilm

Rødovre Byggelegeplads tegner sig for en del af de videoer, der dukker op ved en søgning på YouTube. Børn beretter om dét, der sker på stedet og om dét, der er vigtigt for dem. En hane mister hovedet, vi hører om en opskrift på trylledrik, nogle kaniner bliver til mange kaniner og der sker så meget andet. Det handler om børns perspektiver og om børns liv ...

(13:48 Okt. 2015)

Artikel : play:groundNYC

New Adventure Playground Lets Kids Saw, Hammer and Build

play:groundNYC er igen genstand for opmærksomhed. Artiklen beskriver også her byggelegepladsen set og oplevet fra en mors vinkel: - At first sight, play:groundNYC looks like a junkyard, and that's by design, skriver hun. Skribenten reflekterer fx over fænomenet 'fri leg': - It's not just about free play; it's about independence. Vigtig pointe.

- Og vi kan gå ind og kigge.
- Hvad lavede I herinde?
- Vi legede herinde, vi lavede krig med dem, der er deroppe.
- Men vi har også et skattekort!
- Og hvor leder det hen til, fandt I ud af det?
- Næ, det fandt vi ikke ud af ...

- Der står noget hér!!

Byggeby Forever
Historier fra en byggelegeplads

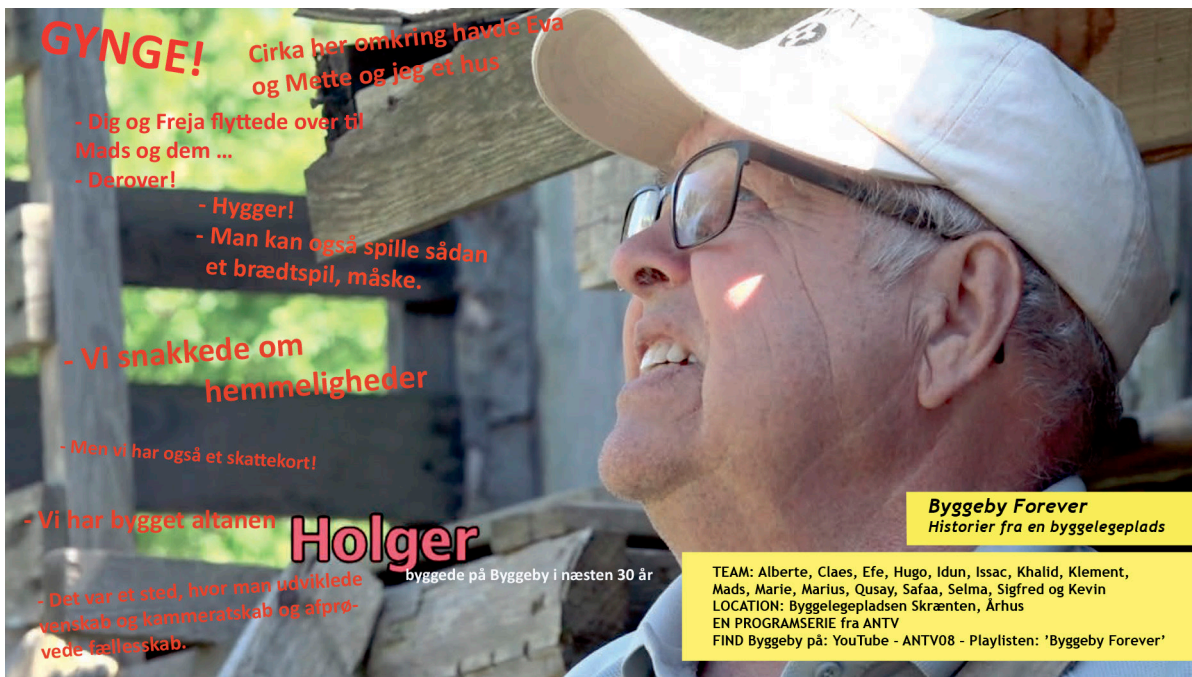
TEAM: Alberte, Claes, Efe, Hugo, Idun, Issac, Khalid, Klement, Mads, Marie, Marius, Qusay, Safaa, Selma, Sigfred og Kevin
 LOCATION: Byggelegepladsen Skrænten, Århus
 EN PROGRAMSERIE fra ANTV
 FIND Byggeby på: YouTube - ANTV08 - Playlisten: 'Byggeby Forever'

- Ja!

- Er det godt at være tilbage igen ...

Byggeby Forever
Historier fra en byggelegeplads

TEAM: Alberte, Claes, Efe, Hugo, Idun, Issac, Khalid, Klement, Mads, Marie, Marius, Qusay, Safaa, Selma, Sigfred og Kevin
 LOCATION: Byggelegepladsen Skrænten, Århus
 EN PROGRAMSERIE fra ANTV
 FIND Byggeby på: YouTube - ANTV08 - Playlisten: 'Byggeby Forever'

Vi legede alt muligt, der var ikke regler for, hvad vi måtte lege, og hvad vi ikke måtte lege. Nu er det mange år siden, jeg gik her, måske 35 år siden, det jeg husker allerbedst er, at vi byggede huse og passede vores kaniner. Cirka her omkring havde Eva og Mette og jeg et hus ... vi syntes, det var et parcelhus.

Byggeby Forever
Historier fra en byggelejlads

Sina
Byggeby-barn for 35 år siden

TEAM: Alberte, Claes, Efe, Hugo, Idun, Issac, Khalid, Klement, Mads, Marie, Marius, Qusay, Safaa, Selma, Sigfred og Kevin
LOCATION: Byggelejladsen Skrænten, Århus
EN PROGRAMSERIE fra ANTV
FIND Byggeby på: YouTube - ANTV08 - Playlisten: 'Byggeby Forever'

Byggeby Forever
Historier fra en byggelejlads

OLIVER
Byggeby-barn for 17 år siden

Det har sgu været givende. På alle måder. Det har lissom været de voksne, som når ting gik galt, så kunne man altid, altid finde en voksen.

TEAM: Alberte, Claes, Efe, Hugo, Idun, Issac, Khalid, Klement, Mads, Marie, Marius, Qusay, Safaa, Selma, Sigfred og Kevin
LOCATION: Byggelejladsen Skrænten, Århus
EN PROGRAMSERIE fra ANTV
FIND Byggeby på: YouTube - ANTV08 - Playlisten: 'Byggeby Forever'

Byggeby Forever
Historier fra en byggelegeplads

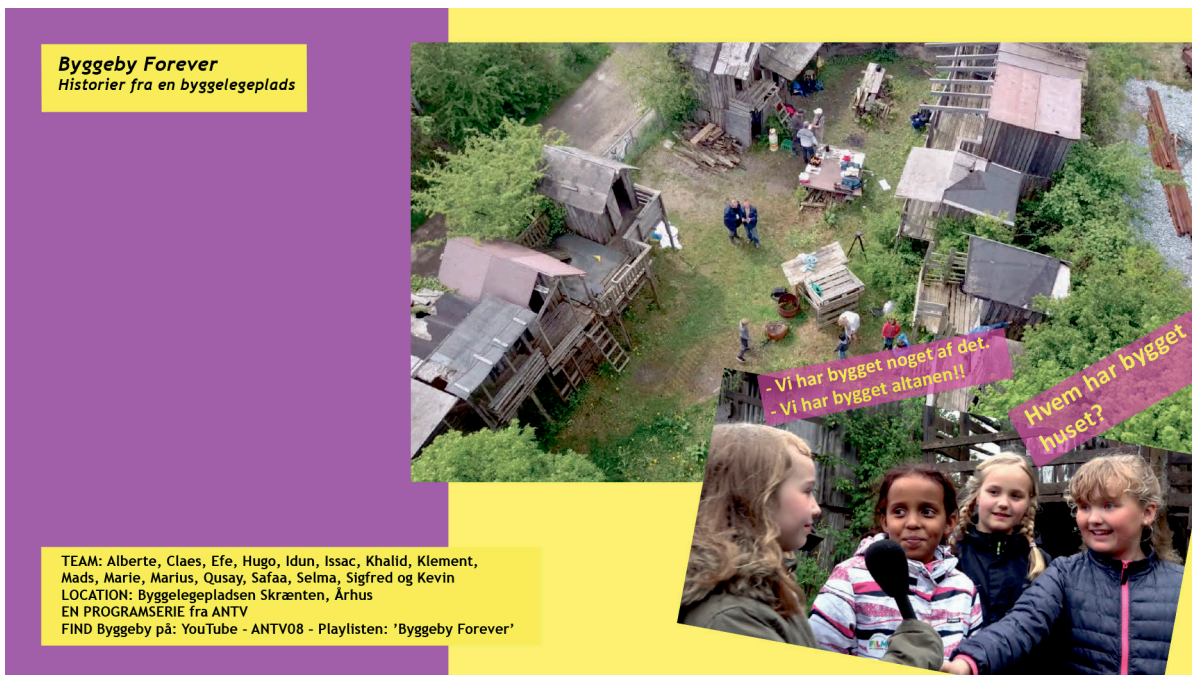
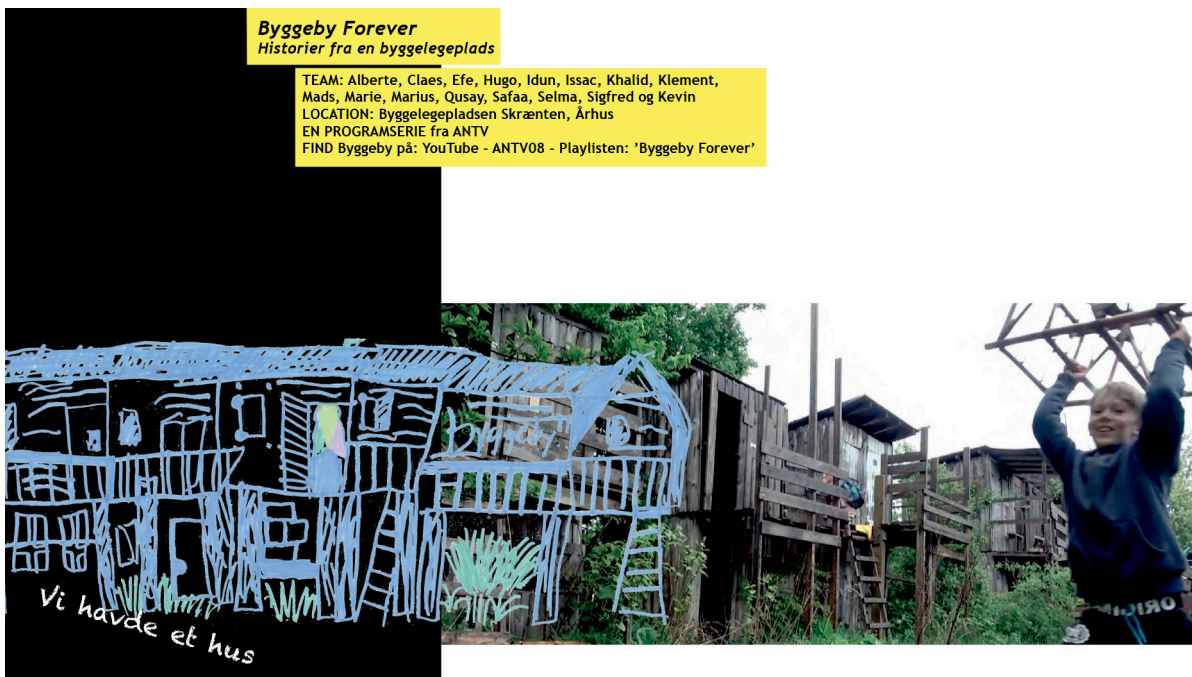
- Det var et sted, hvor man udviklede venskab og kammeratskab og afprøvede fællesskab. Man skændtes, og man legede, og man kysede, og man slåsede og udover det, så lærte man at bruge sine hænder ... man lærte at i flok, i fællesskabet, kunne man gøre noget, som var svært at gøre alene.

TEAM: Alberte, Claes, Efe, Hugo, Idun, Issac, Khalid, Klement, Mads, Marie, Marius, Qusay, Safaa, Selma, Sigfred og Kevin
LOCATION: Byggelegepladsen Skrænten, Århus
EN PROGRAMSERIE fra ANTV
FIND Byggeby på YouTube - ANTV08 - Playlisten: 'Byggeby Forever'

Byggeby Forever
Historier fra en byggelegeplads

TEAM: Alberte, Claes, Efe, Hugo, Idun, Issac, Khalid, Klement, Mads, Marie, Marius, Qusay, Safaa, Selma, Sigfred og Kevin
LOCATION: Byggelegepladsen Skrænten, Århus
EN PROGRAMSERIE fra ANTV
FIND Byggeby på: YouTube - ANTV08 - Playlisten: 'Byggeby Forever'

TEAM: Alberte, Claes, Efe, Hugo, Idun, Issac, Khalid, Klement, Mads, Marie, Marius, Qusay, Safaa, Selma, Sigfred og Kevin
 LOCATION: Byggelegepladsen Skrænten, Århus
 EN PROGRAMSERIE fra ANTV
 FIND Byggeby på: YouTube - ANTV06 - Playlisten: 'Byggeby Forever'
Byggeby Forever
 historier fra en byggelegeplads

Byggeby Forever
 historier fra en byggelegeplads

TEAM: Alberte, Claes, Efe, Hugo, Idun, Issac, Khalid, Klement, Mads, Marie, Marius, Qusay, Safaa, Selma, Sigfred og Kevin
 LOCATION: Byggelegepladsen Skrænten, Århus
 EN PROGRAMSERIE fra ANTV
 FIND Byggeby på: YouTube - ANTV08 - Playlisten: 'Byggeby Forever'